

[Formanden]

Jes Lunde: spm. nr. S 284
 Pia Kjærsgaard: spm. nr. S 285
 Lenger: spm. nr. S 287-289 og 304
 Riishøj: spm. nr. S 295
 Tinning: spm. nr. S 302 og 303
 Ahlmann-Ohlsen: spm. nr. S 306
 Kofod-Svendsen: spm. nr. S 308
 Ole Vagn Christensen: spm. nr. S 311

Spm. nr. S 207

Til *industriministeren* (7/3 84) af:

Ingerlise Koefoed (SF):

»Hvorledes har ministeren tænkt sig at inddrage handicappedes synspunkter og problemer i planlægningen af det teknologiske udviklingsprogram?«

Begrundelse

Som det bl.a. er fremgået af en konference afholdt af det centrale handicapråd og socialstyrelsen i februar måned i 1983, kan den ny teknologi åbne hidtil usete muligheder for handicappede, men grebet forkert an kan ny teknologi også få særdeles alvorlige konsekvenser for handicappede.

I ministerens forslag om teknologiudvikling understreges f.eks., at udviklingen af en ny teknologi skal finde sted under hensyntagen også til de medarbejdere, der skal bruge teknikken i deres daglige arbejde. Det er vigtigt at erindre sig, at nogle af disse mennesker vil være handicappede personer, og skal sådanne medarbejdere have en chance, må man selvfølgelig i tilrettelæggelsen af arbejds gange og i udviklingen af udstyr tage højde derfor.

Forslaget nævner også som et af de nye felter, hvor dansk industri kunne gøre sig gældende, produktion af hjælpemidler til handicappede. En dansk produktion af hjælpemidler og i denne sammenhæng altså avancerede hjælpemidler er selvfølgelig spændende, men det er vigtigt at understrege, at udvikling og produktion af hjælpemidler til handicappede bør foregå i et nøje samarbejde med de handicappede selv for at sikre en rigtig produktion og markedsføring. Det ville derfor ikke være urimeligt, om ministeren nedsatte en specialgruppe af handicappede, der kunne komme med kvalificerede råd og udtalelser om hele spørgsmålet om den ny teknologi og de handicappede.

Svar (20/3 84):

Industriministeren (Stetter):

I begrundelsen for spørgsmålet anføres det, at den nye teknologi kan »åbne hidtil usete muligheder for handicappede, men grebet forkert an kan ny teknologi også få særdeles alvorlige konsekvenser for handicappede.«

Jeg er enig heri, og det gælder i øvrigt generelt, at grebet forkert an kan den ny teknologi få særdeles alvorlige konsekvenser for mange samfundsgrupper.

Netop på denne baggrund lægger regeringen stor vægt på, at teknologirådet i sit forslag anfører, at det »som grundlæggende princip for hele programmet gælder, at det vil blive gennemført i tættest muligt samspil mellem brugere, producenter og videncentre«.

Hvorledes dette samspil nærmere skal finde sted, tilrettelægges i løbet af den planlægningsfase, som går forud for programmets iværksættelse. Det kan i den forbindelse oplyses, at De Samvirkende Invalideorganisationer allerede har rettet direkte henvendelse herom til industriministeriet og gjort opmærksom på deres interesse i at få indflydelse på dele af programmets udformning, og både teknologirådet og teknologistyrelsen er indstillet på, at dette skal kunne ske på den mest hensigtsmæssige måde.

I begrundelsen for spørgsmålet står til slut anført, at det ikke vil »være urimeligt, om ministeren nedsatte en specialgruppe af handicappede, der kunne komme med kvalificerede råd og udtalelser om hele spørgsmålet om den ny teknologi og de handicappede.«

En sådan rådgivning vil være velkommen; men af praktiske grunde må det foretrækkes, at de handicappedes organisationer, ligesom andre interessegrupper gør det, selv formerer en sådan gruppe, med hvilken teknologirådet og teknologistyrelsen kan kommunikere om konkrete aktiviteter, f.eks. projekter af fælles interesse. En sådan kontaktflade vil være værdifuld ikke blot i forbindelse med det teknologiske udviklingsprogram, men også med hele det langt bredere aktivitetsområde, som teknologistyrelsen beskæftiger sig med. Jeg kan således henvise til den høring, som teknologistyrelsen efter beslutning i formidlingsrådet har afholdt sammen med Dansk Hjælpemiddel Institut om hjælpemidler til